ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

z 25. apríla 2007 *

Vo veci T-264/04,

WWF European Policy Programme, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: R. Haynes, barrister,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen a M. Bauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. Montaguti a P. Aalto, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Rady z 30. apríla 2004, ktorým sa zamieta žalobcovi prístup k niektorým dokumentom týkajúcim sa zasadnutia výboru Rady nazývaného „výbor pre článok 133", ktoré sa konalo 19. decembra 2003,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia I. Wiszniewska-Białecka a E. Moavero Milanesi,
tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. novembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), ktorý vymedzuje pravidlá,

podmienky a obmedzenia práva na prístup k dokumentom týchto inštitúcií prijaté na základe článku 255 ES, stanovuje:

„1. Každý občan únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom orgánov v súlade s pravidlami, podmienkami a obmedzeniami určenými v tomto nariadení.

...

3. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal, a ktoré má v držbe."

2 Článok 4 nariadenia č. 1049/2001 určuje:

„1. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

a) verejného záujmu týkajúceho sa:

— ...

— ...

— medzinárodných vzťahov,

— finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky spoločenstva alebo niektorého členského štátu;

b) súkromia alebo bezúhonnosti [osobnosti — *neoficiálny preklad*] jednotlivca, predovšetkým v súlade s právnymi predpismi spoločenstva týkajúcimi sa ochrany osobných údajov.

2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

— obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva,

— ...

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. Prístup k dokumentu, ktorý orgán vypracoval pre vnútornú potrebu alebo ktorý orgán obdržal, vzťahujúcemu sa k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol, bude odmietnutý v prípade, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutom orgáne, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

4. Pokiaľ ide o dokumenty tretej osoby a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, orgány sa poradia s treťou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka z odseku 1 alebo 2.

...

6. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na zverejnenie."

3 Podľa článku 7 nariadenia č. 1049/2001:

„1. Žiadosť o prístup k dokumentu sa bezodkladne spracuje. Potvrdenie o jej prijatí sa pošle žiadateľovi. Do 15 pracovných dní od zaevidovania žiadosti orgán buď

povolí prístup k požadovanému dokumentu a v danej lehote zabezpečí prístup v súlade s článkom 10, alebo písomne oznámi dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti a informuje žiadateľa o jeho práve podať opakovanú žiadosť v súlade s odsekom 2 tohto článku.

2. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ do 15 pracovných dní od obdržania odpovede od orgánu podať opakovanú žiadosť s požiadavkou, aby orgán prehodnotil svoje stanovisko."

4 Rozhodnutie Rady 2002/682/ES, Euratom z 22. júla 2002, ktorým sa prijíma rokovací poriadok Rady (Ú. v. ES L 230, s. 7; Mim. vyd. 01/004, s. 53, ďalej len „rokovací poriadok") v článku 19 stanovuje:

„1. [Výbor stálych zástupcov (Coreper)] musí zabezpečiť dôslednosť politík a akcií únie a dohliadnuť na to, aby sa dodržiavali tieto zásady a pravidlá:

...

d) rokovací poriadok, transparentnosť a kvalita tvorby právnych aktov.

...

3. COREPER môže zriadiť výbory alebo pracovné skupiny, alebo ich je možné zriadiť so súhlasom COREPER, s cieľom vykonať určité prípravné práce alebo štúdie, ktoré sa vopred stanovia.

Generálny sekretariát aktualizuje a uverejňuje zoznam prípravných orgánov. Iba výbory a pracovné skupiny na tomto zozname sa môžu zísť ako prípravné orgány Rady."

5 Podľa článku 21 rokovacieho poriadku:

„Bez ohľadu na ostatné ustanovenia tohto rokovacieho poriadku, predsedníctvo organizuje zasadnutia rozličných výborov a pracovných skupín tak, aby ich správy boli k dispozícii pred zasadnutiami COREPER, na ktorých sa majú prerokovať.

..."

Skutkové okolnosti

6 Listom z 23. februára 2004 WWF European Policy Programme, neziskové združenie založené podľa belgického práva, zaslalo v súlade s článkom 6 nariadenia č. 1049/2001 Rade žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa prvého bodu programu zasadnutia náhradných členov výboru nazývaného „výbor pre článok 133" (ďalej len „výbor") z 19. decembra 2003. Tento bod bol označený ako „WTO — Trvalo udržateľný rozvoj a obchod po Cancun". Pokiaľ ide o tento bod programu,

požadovanými informáciami boli na jednej strane prípravné dokumenty a iné informácie poskytnuté náhradným členom výboru Komisiou, ktoré podľa žalobcu zahŕňali najmä správu o stave predmetných rokovaní, stanoviská iných štátov, hodnotenie výsledkov súčasného prístupu Európskej únie a vysvetlenie všeobecných myšlienok, pokiaľ ide o novú stratégiu, a na druhej strane zápisnice rezolúcie alebo odporúčania vypracované k tomuto bodu programu po zasadnutí.

7 Po doručení tejto žiadosti sa Rada v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 poradila so službami Komisie a listom zo 17. marca 2004 odpovedala na žiadosť žalobcu.

8 Pokiaľ ide o prvú časť tejto žiadosti, Rada najskôr uviedla, že v súvislosti so žiadosťou žalobcu identifikovala dokument referát Komisie pokrývajúci široký okruh otázok súvisiacich s postupom po konferencii v Cancun a poukázala na spôsob, ktorým treba skúmať otázky v oblasti obchodu počas prebiehajúcich viacstranných rokovaní Svetovej obchodnej organizácie (WTO). Tento referát — označený spisovou značkou MD 578/03 a nazvaný „Trvalo udržateľný rozvoj a obchod po Cancun" — bol vypracovaný pre výbor službami Komisie 10. decembra 2003 (ďalej len „referát"). Následne Rada vzhľadom na charakter a obsah referátu upresnila, že sa musí zamietnuť prístup k referátu v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. a) treťou a štvrtou zarážkou nariadenia č. 1049/2001 z dôvodu, že jeho zverejnenie by zasiahlo do obchodných záujmov Európskej únie a poškodilo by jej hospodárske vzťahy s tretími krajinami uvedenými v referáte. Nakoniec Rada odmietla odsúhlasiť čiastočný prístup k referátu z toho dôvodu, že zmienené výnimky sú uplatniteľné na dokumenty ako celok. Rada však poskytla žalobcovi oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu nazvané „Rok po svetovom summite o trvalo udržateľnom rozvoji: plnenie našich záväzkov" [KOM(2003) 829 v konečnom znení] a jeho prílohu, pracovný dokument Komisie [SEK(2003) 1471], ktorý už je verejnosti prístupný.

9 Pokiaľ ide o druhú časť žiadosti žalobcu, Rada uviedla, že jej službami neboli spísané zápisnice zo zasadnutia náhradných členov výboru.

10 Listom z 5. apríla 2004 žalobca v súlade s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 podal opakovanú žiadosť o to, aby Rada prehodnotila svoje stanovisko, pokiaľ ide o zverejnenie požadovaných dokumentov a najmä častí referátu týkajúcich sa trvalo udržateľného rozvoja a obchodu. Okrem toho požiadal o upresnenia týkajúce sa inštitúcií, ktoré majú zápisnice zo zasadnutí výboru.

11 Rozhodnutím z 30. apríla 2004 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie") Rada potvrdila svoje odmietnutie zverejniť referát takto:

„Zverejnenie predmetného dokumentu by závažne zasiahlo medzinárodne hospodárske vzťahy EÚ s tretími krajinami uvedenými v dokumente a bolo by tiež v rozpore s obchodnými záujmami EÚ. Referát Komisie sa hlavne týka úsilia vynaloženého EÚ s cieľom uspokojiť potreby a dosiahnuť ciele rozvojových krajín nato, aby sa zdôraznilo vzájomné posilnenie životného prostredia a rozvoja tým, že sa rozvinie prístup k trhu použijúc lepšie obchodné technológie, a tým, že sa podporia investície. Dokument prehodnocuje dôležité otázky súvisiace s obchodom a životným prostredím, ako aj dôsledné skúmanie potrieb rozvojových krajín s cieľom prispieť k riadnemu spravovaniu verejných vecí v tomto kontexte. V tomto rámci tento dokument obsahuje citlivé rozbory a pripomienky, ktoré sa týkajú smerovaní, ktorými sa uberá EÚ, nato, aby sa posilnila medzinárodná administratíva a vymedzila všeobecná politická línia EÚ, ako aj konkrétne činnosti v zásadných

zložkách vzťahu s WTO. Zverejnenie týchto skutočností a pripomienok by zasiahlo do vzťahov medzi EÚ a dotknutými tretími krajinami a závažne by poškodzovalo prebiehajúce rokovania, ktorých sa zúčastňuje Spoločenstvo a jeho členské štáty, a v konečnom dôsledku jeho celú hospodársku politiku.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa Rada domnieva, že prístup k predmetnému dokumentu musí byť odmietnutý v súlade s článkom 4 ods. 1 [písm.] a) treťou a štvrtou zarážkou nariadenia [č. 1049/2001]. Tiež nie je možné vyjadriť súhlas s čiastočným prístupom k dokumentu tým spôsobom, že sa poukáže na článok 4 ods. 6 [nariadenia č. 1049/2001], keďže uvedené výnimky sa uplatňujú na dokument ako celok."

12 V napadnutom rozhodnutí Rada tiež potvrdila, že neexistovala zápisnica zo zasadnutí náhradných členov výboru. Poznamenala, že v súlade s bežnou praxou, ak neexistujú zápisnice, pokrok dosiahnutý v osobitnej otázke bol prípadne zachytený priamo v referátoch, správach alebo podobných dokumentoch vyhotovených následne po predmetných zasadnutiach. Rada však zdôraznila, že v prejednávanej veci nemala takéto dokumenty, ktoré sa týkajú výsledku zasadnutia z 19. decembra 2003, pokiaľ ide o prvý bod programu.

13 Dňa 1. júna 2004 Komisia v liste Rade vysvetlila svoje stanovisko k žiadosti žalobcu. Uviedla v ňom, že podľa jej názoru by referát nemal byť zverejnený v súlade s výnimkou stanovenou článkom 4 ods. 1 písm. a) treťou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, ktorá smeruje k ochrane verejného záujmu, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy. Komisia tiež uviedla, ako dodatočný dôvod zamietnutia, výnimku stanovenú článkom 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ ide o ochranu rozhodovacieho konania inštitúcií.

Konanie a návrhy účastníkov konania

14 Žalobca podal žalobu do kancelárie Súdu prvého stupňa 30. júna 2004, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

15 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. novembra 2004 Friends of the Earth Ltd, spoločnosť založená podľa súkromného práva so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), navrhla, aby bol pribratý ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov žalobcu.

16 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. decembra 2004 Komisia navrhla, aby bola pribratá ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Rady.

17 Uznesením predsedu štvrtej komory Súdu prvého stupňa zo 14. februára 2005 bolo vyhovené návrhu Komisie na vstup do konania.

18 Uznesením predsedu štvrtej komory Súdu prvého stupňa z 18. marca 2005 sa zamietol návrh na vstup do konania, ktorý podala Friends of the Earth.

19 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté počas pojednávania 8. novembra 2006.

20 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa zrušil napadnuté rozhodnutie.

21 Rada navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

22 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vrátane trov konania Komisie.

Právny stav

23 Žalobca uvádza tri dôvody založené po prvé na porušení článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 z toho dôvodu, že Rada mu odmietla prístup k referátu bez toho, že by dostatočne odôvodnila svoje odmietnutie, a nesprávne posúdila oznámiteľný charakter relevantných informácií, po druhé na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 z toho dôvodu, že Rada tým, že odmietla možnosť čiastočného zverejnenia referátu, riadne neuplatnila zásadu proporcionality, a po tretie na porušení článku 2 nariadenia č. 1049/2001 z toho dôvodu, že Rada porušila jeho právo na prístup k dokumentom tým, že mu odmietla prístup k zápisnici týkajúcej sa

prvého bodu programu zasadnutia z 19. decembra 2003, alebo v prípade, že zápisnica nebola vyhotovená, tým, že mu odmietla prístup k informáciám o obsahu diskusií vedených v priebehu tohto zasadnutia, ako aj k poznámkam účastníkov na tomto zasadnutí.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001

Tvrdenia účastníkov konania

24 Žalobca tvrdí, že Rada na jednej strane odôvodnila nedostatočne svoje rozhodnutie o odmietnutí prístupu k referátu a na druhej strane nesprávne posúdila jeho oznámiteľný charakter.

25 Pokiaľ ide o požiadavku dostatočného odôvodnenia, žalobca vysvetľuje, že pokiaľ ide o to, že sa referát týka WTO, a najmä trvalo udržateľného rozvoja a obchodu, Rada neuviedla ako by zverejnenie tak všeobecného obsahu mohlo skutočne zasiahnuť do medzinárodných vzťahov a hospodárskej politiky Spoločenstva.

26 Pokiaľ ide o údajné nesprávne posúdenie oznámiteľného charakteru referátu, žalobca dáva do pozornosti judikatúru Súdu prvého stupňa o skorších pravidlách Rady týkajúcich sa prístupu k dokumentom a zdôrazňuje, že táto judikatúra je naďalej relevantnou voči rozhodnutiam prijatým na základe nariadenia č. 1049/2001 a vnútorných procesných pravidiel, ktoré ich nahradzujú. Najmä z rozsudku Súdu prvého stupňa z 19. októbra 1995, Carvel a Guardian Newspapers/Rada (T-194/94, Zb. s. II-2765), vyplýva, že pri každej odpovedi na žiadosť o informácie sa musí jednotlivo podľa prípadu zvážiť na jednej strane záujem občana získať prístup

k dotknutým dokumentom a na druhej strane prípadný záujem Rady zachovať tajomstvo týchto dokumentov. Rovnako každá uvádzaná výnimka musí byť vykladaná reštriktívne a odmietnutie zverejnenia musí byť náležite odôvodnené. Okrem toho Rada nepreukázala súvislosť medzi obsahom referátu a prípadnými negatívnymi dôsledkami spojenými s jej zverejnením.

27 Žalobca z toho vyvodzuje, že Rada konala nesprávne, keď nesprávne vyhodnotila dotknuté záujmy pri posúdení žiadosti o prístup k referátu, a tým, že patrične nezohľadnila základné právo na prístup k dokumentom, ktoré priznáva článok 2 nariadenia č. 1049/2001.

28 Po prvé Rada uvádza, že odôvodnila svoje rozhodnutie čo najúplnejšie, ako je možné, bez toho, že by zverejnila obsah referátu. Preto, aby preukázala čo najväčšiu možnú transparentnosť, pokiaľ ide o ciele rokovaní, zaslala žalobcovi dva dokumenty Komisie, ktoré poskytujú väčší rozsah informácií o predmetných cieľoch.

29 V tejto súvislosti Komisia poznamenáva, že v napadnutom rozhodnutí Rada opísala obsah referátu primeraným a dostatočne podrobným spôsobom tým, že vysvetlila, prečo prístup k tomuto obsahu bol predmetom výnimky. V súlade s ustálenou judikatúrou v predmetnej oblasti takéto odôvodnenie je dostatočne jasné na to, aby žalobca mohol porozumieť dôvodom, pre ktoré mu Rada nesprístupnila referát, a aby Súd prvého stupňa mohol vykonať svoju prieskumnú právomoc nad zákonnosťou napadnutého rozhodnutia.

30 Po druhé Rada upresňuje, že referát sa týka spôsobu, akým by Spoločenstvo malo viesť rokovania na pôde WTO v oblasti obchodu a životného prostredia v rámci kola Doha. Osobitne referát obsahuje citlivé rozbory a pripomienky, ktoré sa týkajú smerovaní, ktorými sa uberá EÚ preto, aby sa posilnila medzinárodná adminis-

tratíva, vrátane informácií týkajúcich sa odpovede na objektívne potreby rozvojových krajín. Referát tiež vymedzuje všeobecnú politickú líniu Spoločenstva, ako aj konkrétne činnosti, ktoré sa týkajú základných aspektov jej vzťahu s WTO. Rada upresnila na pojednávaní, že išlo o informačný referát o stave napredovania rokovaní, vyjadrujúci na jednej strane stanoviská prijaté tretími krajinami a na druhej strane možnosti, ktoré sú otvorené Spoločenstvu.

31 Zverejnenie referátu by mohlo zasiahnuť do vzťahov medzi Spoločenstvom a tretími krajinami, ktoré sú v nej uvedené, a závažne by poškodzovalo stanoviská Spoločenstva a jeho členských štátov v rámci rokovaní vedených na pôde WTO a v konečnom dôsledku jeho celú hospodársku politiku.

32 Rada zdôrazňuje citlivý kontext týchto rokovaní, vzdor, s ktorým sa stretla, a ťažkosti pri smerovaní k dohode, ktorých existenciu preukázal neúspech rokovaní počas ministerskej konferencie WTO v Cancun v septembri 2003. V tejto súvislosti zverejnenie referátu, ktorý opisuje rôzne možnosti, ktoré sa ponúkajú Spoločenstvu, s tým, že referát navrhuje prístup, ktorý by Spoločenstvo malo prijať počas rokovaní a ktorý vyhodnocuje stanoviská ostatných účastníkov rokovania, by závažne zasiahlo do rokovacích možností, ktoré inštitúcie Spoločenstva potrebovali nato, aby úspešne zavŕšili zložité rokovania na pôde WTO. V tomto zmysle samotný žalobca uznal, že rokovacia taktika by vzhľadom na svoj charakter nemala byť oznámená verejnosti.

33 Rada z toho vyvodzuje, že prístup k referátu by mal byť odmietnutý v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. a) treťou a štvrtou zarážkou nariadenia č. 1049/2001 preto, aby sa chránil verejný záujem, ktorý sa týka medzinárodných vzťahov, ako aj finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Spoločenstva.

34 Nakoniec Rada podporovaná Komisiou tvrdí, že v prejednávanej veci nezvažovala nutnosť chrániť dôvernosť referátu na jednej strane a záujem žalobcu získať prístup k referátu na druhej strane. Aj keď odseky 2 až 4 článku 4 nariadenia č. 1049/2001 predpokladajú zvažovanie v súlade s judikatúrou v právnej oblasti, to však nie je prípad odseku 1 tohto článku. Nemožno predpokladať, že ide o jednoduché vynechanie zo strany zákonodarcu. Ide skôr o výslovný výber, odôvodnený závažnosťou chránených záujmov. Táto základná myšlienka je potvrdená začlenením výnimky týkajúcej sa ochrany súkromia alebo osobnosti jednotlivca, v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov, do článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001.

35 Ďalej podľa Rady, aj keby všetky výnimky stanovené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 museli byť predmetom striktného výkladu, neznamená to, že tieto výnimky musia byť vykladané tak, že nemajú potrebný účinok. Ak by podmienky uvedené v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 boli splnené, potom by Rada bola povinná uplatniť toto ustanovenie a zamietnuť prístup k referátu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

36 Pokiaľ ide o uvádzaný nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť inštitúcie odôvodniť svoje rozhodnutie o zamietnutí prístupu k dokumentu má za cieľ na jednej strane poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie dôvodné alebo či prípadne trpí vadou umožňujúcou napadnúť jeho platnosť, a na druhej strane umožniť súdu Spoločenstva vykonávať preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Rozsah tejto povinnosti závisí od povahy predmetného aktu

a kontextu, v ktorom bol prijatý (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. marca 2005, Scippacercola/Komisia, T-187/03, Zb. s. II-1029, bod 66 a tam citovanú judikatúru).

37 V prejednávanej veci v napadnutom rozhodnutí Rada podrobne uviedla dôvody svojho zamietnutia tým, že poukázala na skutočnosti, ktoré umožňujú pochopiť predmet referátu, a dôvody, pre ktoré by jeho zverejnenie mohlo zasiahnuť do ochrany verejného záujmu, ktorý sa týka medzinárodných vzťahov, ako aj finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Spoločenstva. Ako správne zdôrazňuje Rada, nie je možné poskytnúť všetky informácie odôvodňujúce neoznámiteľný charakter referátu bez toho, že by sa nezverejnil jeho obsah, a bez toho, že by následne výnimka nebola zbavená svojho základného účelu. Z toho vyplýva, že nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, podľa ktorého Rada dostatočne neodôvodnila svoje zamietnutie, keďže odôvodnenie uvedené v napadnutom rozhodnutí je dostatočne jasné na to, aby žalobca mohol porozumieť dôvodom, pre ktoré mu Rada nesprístupnila referát, nato, aby mohol účinne napadnúť toto zamietnutie pred Súdom prvého stupňa, a nato, aby Súd prvého stupňa mohol vykonať svoju prieskumnú právomoc zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

38 Pokiaľ ide o posúdenie oznámiteľného charakteru referátu a odmietnutie prístupu k nemu v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. a) treťou a štvrtou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, treba skonštatovať, že ustanovenia nariadenia č. 1049/2001 preberajú v podstate obsah skorších právnych predpisov, pokiaľ ide o účinok výnimiek na právo prístupu k dokumentom.

39 Podľa judikatúry týkajúcej sa týchto právnych predpisov prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií predstavuje zásadu a odmietnutie prístupu predstavuje výnimku z tejto zásady. Preto prípady odmietnutia musia byť vykladané a používané reštriktívnym spôsobom, aby nebolo znemožnené uplatnenie zásady. Navyše je inštitúcia povinná skúmať v prípade každého dokumentu, ku ktorému sa žiada prístup, či vzhľadom na informácie, ktoré má k dispozícii táto inštitúcia, zverejnenie

tohto dokumentu skutočne môže zasiahnuť do jedného z hľadísk verejného záujmu chráneného výnimkami, ktoré umožňujú odmietnutie prístupu. Nato, aby tieto výnimky boli uplatniteľné, nebezpečenstvo zásahu do verejného záujmu musí byť rozumne predvídateľné a nie čisto hypotetické (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2002, Kuijer/Rada, T-211/00, Zb. s. II-485, body 55 a 56 a tam citovanú judikatúru).

40 Vyplýva tiež z judikatúry, že inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy, keď skúmajú, či prístup k dokumentu môže zasiahnuť do verejného záujmu, a že preto preskúmanie zákonnosti rozhodnutí inštitúcií odmietajúcich prístup k dokumentom z dôvodu povinných výnimiek, ktoré sa týkajú verejného záujmu, ktoré vykonáva Súd prvého stupňa, sa musí obmedziť na overenie dodržiavania procesných pravidiel a odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj absencie zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností a absencie zneužitia právomocí (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 19. júla 1999, Hautala/Rada, T-14/98, Zb. s. II-2489, body 71 a 72, a Kuijer/Rada, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 53).

41 Pokiaľ ide o zjavne nesprávne posúdenie skutkových okolností, ktoré uvádza v podstate žalobca, treba skonštatovať, že Rada zamietla prístup k referátu preto, aby neohrozila rokovania, ktoré sa konali v danom čase v citlivom kontexte, vyznačujúcom sa vzdorom ako zo strany rozvojových krajín, tak aj zo strany rozvinutých krajín, a ťažkosťami pri smerovaní k dohode, ako to preukázal neúspech rokovaní počas ministerskej konferencie WTO v Cancun v septembri 2003. Domnievajúc sa, že zverejnenie tohto referátu by mohlo zasiahnuť do vzťahov s tretími krajinami, ktoré sú v nej uvedené, ako aj do rokovacích možností Spoločenstva a jeho členských štátov nevyhnutných na zakončenie týchto rokovaní, sa Rada nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia a mohla sa domnievať, že oznámenie referátu by spôsobilo nebezpečenstvo zásahu do verejného záujmu, ktorý sa týka medzinárodných vzťahov a finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Spoločenstva, ktoré bolo rozumne predvídateľné a nie čisto hypotetické.

42 Z uvedeného vyplýva, že Rada na jednej strane dostatočne odôvodnila svoje odmietnutie prístupu k referátu a na druhej strane neporušila podmienky uplatnenia výnimiek od prístupu verejnosti k dokumentom stanoveným v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

43 Tieto závery nemôžu vyvrátiť tvrdenia žalobcu, ktoré sa týkajú nutnosti porovnať jeho záujem mať prístup k referátu a záujem Rady neoznámiť mu ho.

44 Výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 sú formulované kogentne, a preto sú inštitúcie povinné odmietnuť prístup k dokumentom, na ktoré sa vzťahujú tieto povinné výnimky, ak je predložený dôkaz o okolnostiach uvedených týmito výnimkami (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. marca 1997, WWF UK/Komisia, T-105/95, Zb. s. II-313, bod 58). Tieto výnimky sa odlišujú od výnimiek, ktoré sa týkajú záujmu inštitúcií na zachovaní tajomstva rozhodovacieho procesu, stanovených článkom 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, pri ktorých uplatnení inštitúcie disponujú voľnou úvahou, ktorá im umožňuje zvážiť na jednej strane ich záujem na ochrane tajomstva ich rozhodovacieho procesu a na druhej strane záujem občana získať prístup k dokumentom (pozri analogicky rozsudok Carvel a Guardian Newspapers/Rada, už citovaný v bode 26 vyššie, body 64 a 65).

45 Pokiaľ ide o predmetné výnimky v spore, na ktorý sa vzťahuje článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, Rada v prejednávanej veci nemusela porovnávať ochranu verejného záujmu so záujmom žalobcu mať prístup k referátu.

46 Vzhľadom na predchádzajúce treba prvý žalobný dôvod zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001

Tvrdenia účastníkov konania

47 Žalobca v podstate tvrdí, že Rada neuplatnila správne zásadu proporcionality, keď posudzovala možnosť čiastočného zverejnenia referátu.

48 Rada tvrdí, že skúmala možnosť čiastočného zverejnenia referátu v súlade s článkom 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 a existujúcou judikatúrou v danej oblasti s tým, že sa radila tiež v tomto ohľade s Komisiou, ktorá vypracovala referát. Po tomto skúmaní Rada vyvodila záver, že výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážke nariadenia č. 1049/2001 sa uplatnili na referát ako celok, a preto sa nemohol odsúhlasiť čiastočný prístup k referátu. Okrem toho bolo ťažké uviesť ďalšie upresnenia bez zverejnenia obsahu referátu.

49 V priebehu pojednávania Rada upresnila, že išlo o celistvý dokument vypracovaný na informovanie odborníkov v danej oblasti o osobitných otázkach, ktoré sa týkajú prebiehajúcich rokovaní, a neobsahuje všeobecné informácie, ktoré by mohli byť vyňaté a zverejnené. Takto ako rozbory, tak aj pripomienky obsiahnuté v referáte mali citlivý charakter.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

50 Zo samotného znenia článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že inštitúcia je povinná skúmať, či treba dať súhlas na čiastočný prístup k dokumentom, ktoré sú uvedené v žiadosti o prístup k dokumentu, s tým, že sa ohraničí prípadné zamietnutie iba na údaje, na ktoré sa vzťahujú uvedené výnimky. Inštitúcia musí vyjadriť súhlas s takýmto čiastočným prístupom, ak cieľ sledovaný touto inštitúciou v prípade, že odmietne prístup k dokumentu, môže byť dosiahnutý, a to za predpokladu, že by sa táto inštitúcia obmedzila na zatajenie častí, ktoré môžu zasiahnuť chránený verejný záujem (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 6. decembra 2001, Rada/Hautala, C-353/99 P, Zb. s. I-9565, bod 29).

51 V prejednávanej veci vyplýva z napadnutého rozhodnutia, pričom to bolo potvrdené počas pojednávania, že Rada skúmala možnosť čiastočného zverejnenia referátu, možnosť, v súvislosti s ktorou sa tiež radila s Komisiou v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001. Po tomto skúmaní Rada vyvodila záver, že takéto čiastočné zverejnenie v zmysle článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 nebolo možné, pretože výnimky uvedené v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 sa uplatňovali na referát v celom jeho rozsahu. Toto posúdenie bolo tiež vyjadrené Komisiou, autorom referátu, v jej korešpondencii s Radou, najmä v jej liste z 1. júna 2004.

52 Rada odôvodnila svoje odmietnutie čiastočného prístupu k referátu okolnosťou, že referát bol v celom rozsahu zložený z rozborov a pripomienok, ktorých predmetom boli stanoviská rôznych partnerov Spoločenstva vyjadrené v rámci rokovaní na pôde WTO a rokovacie možnosti otvorené vyjednávačom Spoločenstva, ktorých zverejnenie by závažne škodilo vedeniu prebiehajúcich rokovaní. Tiež upresnila, že referát bol vypracovaný na informovanie odborníkov, akými sú členovia výboru.

53 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že vzhľadom na skutočnosť, že prvý bod programu zasadnutia výboru sa zameral na rozbor stavu rokovaní na pôde WTO, a so zreteľom na skutočnosť, že práve s týmto cieľom bol referát vopred odovzdaný členom výboru, charakter celého obsahu referátu musel byť považovaný za citlivý, a preto sa naň v celom rozsahu vzťahoval verejný záujem, pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy a hospodársku politiku Spoločenstva, chránený výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 1 písm. a) tretej a štvrtej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

54 Z toho vyplýva, že Rada nepoužila nesprávnym spôsobom článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001, keď odmietla žalobcovi čiastočný prístup k referátu.

55 Vzhľadom na predchádzajúce treba druhý žalobný dôvod zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 nariadenia č. 1049/2001

56 Tento dôvod obsahuje tri časti. Prvá časť sa týka toho, že Rada zamietla udeliť súhlas na prístup k zápisnici týkajúcej sa prvého bodu programu zasadnutia 19. decembra 2003 z dôvodu neexistencie takejto zápisnice. Druhá časť sa týka toho, že Rada odmietla, keď neexistovala zápisnica, poskytnúť žalobcovi informácie o obsahu diskusií, ktoré sa vzťahovali k prvému bodu programu zasadnutia 19. decembra 2003 vo forme, ktorá by mohla byť šírená ďalej. Tretia časť sa týka toho, že Rada odmietla udeliť súhlas na prístup k poznámkam účastníkov z tohto zasadnutia.

O prvej časti týkajúcej sa toho, že Rada zamietla udeliť súhlas na prístup k zápisnici týkajúcej sa prvého bodu programu zasadnutia 19. decembra 2003 z dôvodu neexistencie takejto zápisnice

— Tvrdenia účastníkov konania

57 Žalobca sa domnieva, že nariadenie č. 1049/2001 je uplatniteľné na dokumenty vyhotovené a archivované výborom. Na základe článku 21 rokovacieho poriadku by mali existovať zápisnice zo zasadnutí tohto výboru bez ohľadu na to, či ide o zasadnutie náhradných členov, alebo riadnych členov, a to vzhľadom na postavenie prípravného výboru Rady.

58 Skutočnosť, že zápisnica zo zasadnutia výboru nebola vyhotovená, je v rozpore so zásadou transparentnosti, ktorá je uvedená v preambule nariadenia č. 1049/2001 a v článku 19 rokovacieho poriadku, ako aj v rozpore so zásadou správneho úradného postupu. Právo na prístup k dokumentom, tak ako je zaručené článkom 2 nariadenia č. 1049/2001, by bolo úplne zbavené významu, pokiaľ by inštitúcie nezapísali informácie vo forme, ktorá umožňuje ich šírenie verejnosti. Inštitúcie sú povinné zapísať informácie, zvlášť, ak spočívajú v rozhodovacích procesoch výborov, ktorých existencia má za cieľ objasniť rozhodovací proces Rady a Komisie.

59 Rada odpovedá, že žiadna zápisnica z tohto zasadnutia nebola vyhotovená a že neexistuje pravidlo, ktoré ukladá povinnosť vyhotoviť takýto dokument. Vzhľadom na počet zasadnutí organizovaných Radou takáto povinnosť by mala neprípustné následky a bolo by ju nemožné plniť.

60 Rada obracia pozornosť na judikatúru, podľa ktorej sa predpokladá neexistencia dokumentu, ku ktorému sa žiada prístup, keď to tvrdí v tomto zmysle dotknutá inštitúcia, a že táto jednoduchá domnienka môže byť vyvrátená všetkými prostriedkami na základe zhodujúcich sa a relevantných ukazovateľov. V prejednávanej veci však pochybnosti vyjadrené žalobcom, pokiaľ ide o existenciu zápisnice zo zasadnutia 19. decembra 2003, spočívajú na nesprávnom výklade rokovacieho poriadku.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

61 Bolo by v rozpore s povinnosťou transparentnosti, ktorá vyplýva z nariadenia č. 1049/2001, ak by sa inštitúcie s cieľom vyhnúť sa uplatneniu tohto nariadenia odvolávali na neexistenciu dokumentu. Účinný výkon práva na prístup k dokumentom predpokladá, že dotknuté inštitúcie v čo najväčšej možnej miere a predvídateľným, a nie svojvoľným spôsobom vyhotovia a archivujú dokument, ktorý sa týka ich činnosti.

62 Z označenia prvého bodu programu zasadnutia 19. decembra 2003 vyplýva, pričom to bolo potvrdené počas pojednávania, že cieľom tohto bodu bolo informovanie členov výboru o stave rokovaní na pôde WTO. Čisto informatívny charakter tohto bodu zasadnutia a skutočnosť, že nevyvolal žiadne osobitné vykonávajúce opatrenie, vysvetľujú, že sa nepovažovalo za nutné z neho vyhotoviť zápisnicu a že tento bod nebol dôvodom na vyhotovenie dokumentu — syntézy alebo iného neskoršieho aktu výboru.

63 Za týchto okolností sa tiež nemožno domnievať, že Rada svojvoľne a nepredvídateľne nevyhotovila zápisnicu týkajúcu sa tohto bodu zasadnutia. Preto nemožno vyvodiť

záver, že Rada tým, že tvrdila, že takáto zápisnica neexistuje, porušila právo žalobcu na prístup k dokumentom, tak ako ho priznáva nariadenie č. 1049/2001.

64 Preto treba prvú časť tretieho žalobného dôvodu zamietnuť.

O druhej časti týkajúcej sa toho, že Rada odmietla, keďže neexistovala zápisnica, poskytnúť žalobcovi informácie o obsahu diskusií, ktoré sa vzťahovali k prvému bodu programu zasadnutia 19. decembra 2003

— Tvrdenia účastníkov konania

65 Žalobca zdôrazňuje, že aj keď podľa Rady neexistovala zápisnica zo zasadnutia 19. decembra 2003, tak ako ju Komisia chápala vo svojom liste z 1. júna 2004, Rada mu mala vyjadriť súhlas s prístupom k informácii o obsahu diskusií vedených počas tohto zasadnutia.

66 Žalobca po prvé uvádza, že informácia o obsahu diskusií na zasadnutí mala byť zapísaná vo forme, ktorá by mohla byť šírená ďalej, preto, aby právo na prístup k dokumentom nebolo zbavené svojej podstaty, ktoré musí byť vykladané ako právo na informácie vzhľadom na zásadu transparentnosti a rozsudok Rada/Hautala, už citovaný v bode 50 vyššie, v ktorom Súdny dvor výslovne zamietol tvrdenie Rady, podľa ktorého toto právo má za cieľ len prístup k dokumentom a nie právo na informácie uvedené v nich.

67 Právo na prístup k dokumentom vykladané ako právo na prístup k informáciám sa uplatňuje s o to väčším dôrazom v oblasti ochrany životného prostredia na základe Århuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktoré podpísalo Spoločenstvo. Návrh nariadenia týkajúci sa jeho uplatňovania inštitúciami Spoločenstva, ktorý ako bolo upresnené počas pojednávania, sa neskôr stal nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Århuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Ú. v. EÚ L 264, s. 13) odkazuje na nariadenie č. 1049/2001, pokiaľ ide o prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré sú vymedzené ako „akékoľvek informácie v písomnej, obrazovej, zvukovej, elektronickej alebo inej forme". Je teda jasné, že nariadenie č. 1049/2001 sa uplatňuje všeobecne na informácie a nie jednoducho na dokumenty.

68 Žalobca po druhé tvrdí, že na zaručenie plného účinku práva na prístup k informáciám právom Spoločenstva by informácia, ku ktorej má osoba právo na prístup, mala byť poskytnutá v primeranej forme, hoci dokument, v rámci ktorého je informácia zachytená, nemôže byť poskytnutý, sformulovaná vo forme úryvku, zhrnutia alebo parafrázy, a to na základe tohto pôvodného dokumentu.

69 Po prvé Rada zastáva ten názor, že neexistuje povinnosť zaznamenávať informácie, akými je obsah diskusií zo zasadnutí výboru na účel ich oznámenia. Žalobcom podaný výklad práva na prístup k dokumentom ako práva na informácie totiž vychádza z nesprávneho výkladu nariadenia č. 1049/2001 a judikatúry.

70 Tak isto vyplýva z ustanovení nariadenia č. 1049/2001, najmä z jeho označenia, z jeho článku 2 ods. 3, jeho článku 3, článku 10 ods. 3 a jeho článkov 11 a 14, že toto

nariadenie sa uplatňuje na existujúce dokumenty, to znamená na dokumenty vyhotovené alebo prijaté inštitúciou a v jej držbe.

71 Rovnako rozsudok Rada/Hautala, už citovaný v bode 50 vyššie, odpovedá len na otázku, či treba vyjadriť súhlas s čiastočným prístupom k už existujúcemu dokumentu. Z judikatúry vôbec nevyplýva, že inštitúcie sú povinné vyhotoviť zápisnice zo všetkých zasadnutí, ktoré organizujú.

72 Tento záver nie je vyvrátený uplatnením zásady prístupu k informáciám v oblasti životného prostredia, ktorý uvádza žalobca na základe Århuského dohovoru, pretože v čase, keď napadnuté rozhodnutie bolo prijaté, ani Århuský dohovor, ani nariadenie týkajúce sa jeho vykonania neboli účinné. Navyše pojem informácia o životnom prostredí, ktorý tu je zakotvený, nezahŕňa v sebe rokovania výboru vzhľadom na ich ústny charakter a žiaden z týchto dvoch právnych dokumentov neukladá výboru povinnosť vyhotoviť zápisnice z jeho zasadnutí.

73 Inak vyplýva z rozhodnutí Európskeho ombudsmana, že inštitúcia nemá povinnosť predložiť dokumenty v súlade s nariadením č. 1049/2001, keď neexistuje žiaden dokument, ku ktorého prístupu by mohol byť vyjadrený súhlas.

74 Po druhé Rada tvrdí, a to v rozpore s tým, čo uvádza žalobca, že zápisnice nie sú dokumentmi, ktoré zhrnujú iné dokumenty, ale skôr dokumentmi, ktoré zhrnujú ústnu diskusiu. Preto je nesprávne, keď žalobca tvrdí, že prostriedky nutné na vyhotovenie zápisníc sú ľahko prístupné pre Radu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

75 Po prvé treba pripomenúť vecnú pôsobnosť nariadenia č. 1049/2001, ktoré sa v súlade s jeho článkom 2 ods. 3 uplatňuje iba na „dokumenty, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe".

76 Po druhé z judikatúry vyplýva, že pojem dokument a pojem informácia treba rozlišovať. Právo prístupu verejnosti k dokumentu inštitúcie sa zameriava len na dokumenty a nie na informácie chápané všeobecnejšie a nestanovuje inštitúcii povinnosť odpovedať na každú žiadosť o informácie podanú jednotlivcom (pozri analogicky uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. októbra 1999, Meyer/Komisia, T-106/99, Zb. s. II-3273, body 35 a 36). Bezpochyby vyplýva z rozsudku Rada/Hautala, už citovaného v bode 50 vyššie, že rozhodnutie Rady 93/731/ES z 20. decembra 1993 o prístupe verejnosti k dokumentom Rady [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 340, s. 43), ktoré predchádzalo nariadeniu č. 1049/2001, sa netýkalo len dokumentov, ktoré mali inštitúcie ako také, ale tiež informácií obsiahnutých v týchto dokumentoch (bod 23 rozsudku). Prístup k informáciám, v zmysle tohto rozsudku môže byť však zabezpečený, len ak sú tieto informácie uvedené v dokumentoch, čo predpokladá ich existenciu.

77 V prejednávanej veci v prípade neexistencie zápisnice alebo iných dokumentov týkajúcich sa prvého bodu programu zasadnutia výboru 19. decembra 200 Rada nebola povinná poskytnúť žalobcovi informácie o obsahu tohto bodu zasadnutia.

78 Z toho vyplýva, že Rada neporušila právo na prístup k informáciám žalobcu, tak ako ho priznáva nariadenie č. 1049/2001, tým, že odmietla poskytnúť žalobcovi

informácie o obsahu diskusií, ktoré sa vzťahovali k prvému bodu programu zasadnutia 19. decembra 2003, aj keď tieto informácie neexistovali vo forme dokumentu, ktorý by mohol byť šírený ďalej.

79 Toto skonštatovanie nemožno spochybniť tvrdeniami žalobcu o Århuskom dohovore alebo o návrhu nariadenia, ktoré sa týka jeho uplatňovania, vzhľadom na to, ako správne zdôraznila Rada, že v čase, keď napadnuté rozhodnutie bolo prijaté, ani Århuský dohovor a ani nariadenie týkajúce sa jeho uplatňovania neboli účinné.

80 Preto treba druhú časť tretieho žalobného dôvodu zamietnuť.

O tretej časti týkajúcej sa toho, že Rada odmietla udeliť súhlas na prístup k poznámkam účastníkov zo zasadnutia výboru z 19. decembra 2003

— Tvrdenia účastníkov konania

81 Po prvé žalobca zdôrazňuje, že poznámky členov výboru a Komisie týkajúce sa diskusií na pôde výboru nie sú vylúčené z vecnej pôsobnosti nariadenia č. 1049/2001 a musia byť z tohto dôvodu prístupné verejnosti, ibaže by sa uplatnila výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa týka vnútorných rozhodovacích procesov.

82 Po druhé žalobca tvrdí, že jeho žiadosť o informáciu bola dostatočne široká na zahrnutie poznámok z diskusie výboru a že zužujúci výklad pojmu „zápisnica", ktorý podala Komisia, nie je ničím opodstatnený. Preto poznámky členov výboru

a Komisie mali byť zverejnené s výnimkou stanovenou v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, keďže výnimka zo všeobecnej povinnosti musí byť vykladaná striktne. Ďalej Súd prvého stupňa už zamietol tvrdenie, podľa ktorého zverejnenie vnútorných rozhodovacích procesov výborov by nutne ohrozilo ich riadny priebeh a ich účinnosť.

83 Rada tvrdí, že nemá vedomosť o tom, či národné delegácie alebo Komisia spísali vnútorné poznámky a v akej forme. Tieto poznámky, keďže boli určené výlučne na vnútorné použitie dotknutým členským štátom alebo Komisiou, neboli oznámené Rade. Preto, keďže ich Rada nemá, tieto poznámky nepatria do pôsobnosti článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

84 Ďalej sa Rada domnieva, že žalobca vo svojom vyjadrení — replike — značne zmenil svoju argumentáciu, pokiaľ ide o dôvod týkajúci sa jeho žiadosti o prístup k zápisnici zo zasadnutia 19. decembra 2003, tvrdiac, že Rada porušila nariadenie č. 1049/2001, pretože mu nevyjadrila súhlas s prístupom k vnútorným poznámkam Komisie a delegácií členských štátov. V tejto súvislosti Rada zdôrazňuje, že podľa judikatúry rozhodnutie vydané na základe opakovanej žiadosti ohraničuje predmet súdneho konania. Z opakovanej žiadosti však vyplýva, že žalobca nepožiadal Radu o to, aby mu umožnila prístup k týmto vnútorným poznámkam Komisie a delegácií členských štátov. Keďže nezamietla prístup k týmto dokumentom v napadnutom rozhodnutí, Rada nebola povinná vyjadriť sa k všetkým tvrdeniam žalobcu k tomuto bodu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

85 Treba konštatovať, že o prístup k poznámkam účastníkov na zasadnutí 19. decembra 2003 nežiadal žalobca Radu prostredníctvom svojich dvoch listov, ktoré sú pôvodom

napadnutého rozhodnutia. Preto napadnuté rozhodnutie sa netýka prístupu k poznámkam účastníkov na zasadnutí 19.decembra 2003. Keďže na jednej strane v prípade žaloby o neplatnosť rozhodnutia Rady, ktorým sa zamieta prístup k dokumentom, súd Spoločenstva vykonáva v súlade s článkom 230 ES preskúmanie zákonnosti iba tohto rozhodnutia a na druhej strane napadnuté rozhodnutie nie je pokračovaním žiadosti o prístup k vnútorným poznámkam Komisie a delegácií členských štátov, s tvrdeniami žalobcu, ktoré sa týkajú prístupu k týmto poznámkam, sa preto nemožno stotožniť.

86 V každom prípade, aj keď by bolo potrebné sa domnievať, že žiadosť žalobcu mala byť vykladaná ako tiež žiadosť o prístup k vnútorným poznámkam Komisie a delegácií členských štátov, tieto poznámky nemôžu byť oznámené Radou na základe nariadenia č. 1049/2001 v súlade s jeho článkom 2 ods. 3, keďže tieto poznámky Rada nemá a ani ich nedostala.

87 V dôsledku toho tretia časť tretieho žalobného dôvodu, ako aj tento žalobný dôvod v celom rozsahu sa musia zamietnuť.

88 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žaloba sa musí zamietnuť.

O trovách

89 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade, v súlade s návrhmi Rady.

90 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Preto Komisia znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade.

3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. apríla 2007.

Tajomník Predseda komory

E. Coulon H. Legal